

Orta ve Doğu Karadeniz Bölgesinin tüm illerinden “BAKAN” olduğunu hatırlatmak isterim. Her ili bakanlarla donatılmış bir bölgeyiz. Milletvekili dağılımında da 5’de 1 çoğunluk.

Gençlik ve Spor Bakanlığı, Başbakan Yardımcılığı, yine Başbakan Yardımcılığı, İç İşleri Bakanlığı ve Cumhurbaşkanlığı makamlarında oturanlar Karadeniz kökenli.

Sıralama söyle; Samsun, Ordu, Giresun, Trabzon, Rize.

Bu beş ilden seçilenler bakan koltuklarında oturuyor.

Cumhurbaşkanımız farklı. O başbakanlık ve şu an cumhurbaşkanlığı koltuğunda.

AK Parti hükümetleri dönemlerinin hepsinde bu denli temsil edilmiş bir bölgeyiz. Bu temsilin karşısında da bu bölge AK Partiye ciddi oranlarda seçmen desteği vermiş. AK Partinin Türkiye ortalamasının üzerinde bir destek.

Aynı oranda hizmet alabilmiş miyiz?

Tartışalım. Analiz yapalım.

Aklınıza ilk anda “FINDIK” geliyor sanırım. Fındık iki yıldır fiyat açısından beklenenin altında kaldı. 20 TL.’leri gören ürün şu an 11 TL.’de. Bu fiyat üreticiyi epeyce üzüyor. Hatta iktidara ciddi kırgınlık sergiliyor. Tepki gösteriyor. Ürün üzerinde oluşan tekelleşmeye dikkat çekiyor. İtalyan firmasının Türk fındığı üzerinde kurduğu tekelleşmeyi tartışıyor. Bunun önünün kesilmesi için Türk hükümetinin fiyata müdahale etmesini istiyor. Alım yapmasını bekliyor. Devlet alım yaparsa fiyatın yükseleceğini düşünüyor.

Ancak bu beklentilerine karşılık bulabiliyor mu?

Hayır.

O halde her ilden bir bakanı olan bölge insanımızın; ürettiği en değerli ürününe, geçim kaynağına, geleceğine neden sahip çıkılmıyor?

Fındık üreticisi bu soruyu soruyor.

Biliyorum ki; birçok gazeteci de bu soruyu soruyor. Fakat soruların muhatabı olanlar fındıkla ilgili sorulara adeta sessiz kalıyorlar. İktidar partili milletvekilleri tek kelime bile söyleyemiyorlar.

Fındık sorularını es geçiyorlar.

Yerel yönetim çalışmalarına baktığımızda da fındıktan farklı bir tablo gözüküyor. Oysa bölgemizin en ücra köşesi bile çoktan ‘deyim yerindeyse’ “PARİS” olmalıydı. Büyükşehirleriyle, ilçeleriyle hizmet atakları yapılmalıydı. Bu kadar bakan, bu kadar milletvekili, bu kadar iktidara oy desteği; bölgemizi cennet haline dönüştürmeliydi. Altyapılarını bitirmiş, üst yapılarında da çağ atlamalıydı. Yatırımlarını, kalkınmalarını, refahını, geleceğini çoktan güvenli hale getirebilmeliydi.

Örneğin; Fatsa’da ihtiyaç olmasına rağmen, tüm altyapılar tamamlanmasına rağmen Organize Sanayi Bölgesinin ek alanının kamulaştırılmasının yapılamaması.

Karadeniz sahil geçişinde büyük sıkıntılara yol açan Fatsa şehir geçişine alternatif olacak “Fatsa Çevre Yolunun” etüt çalışmasının bile başlamaması.

Fatsa’ya açılması sözü verilen yeni fakülte bölümlerinin açılmaması.

Turizm alanlarında sahilten-yaylalara yapılacak yatırımların planlarının oluşturulamaması.

Neden yayla turizminde özendirici, teşvik edici projeler yapılamıyor. Yaylalarımızda en azından turizm yatırımı yapılacak olan projelere gerekli destek verilmiyor. Tabii ki yaylalarımız beton yığını olmasın. Ancak betonlaşmayı önleyecek tip projelere de izin verilmeli.

Zaten bölgemizde orta ölçekli sanayi, turizm ve hizmet sektörü alanlarında ön açılmalı. Bilişim ve teknoloji yatırımları zaten bize değil ülkemize bile çok uzak.

Fenden, teknolojiden, bilimden uzaklaşan bir politikamız var. Daha ziyade sosyal bilimler ve din bilimleri ağırlıklı bir eğitim sürecine evriliyoruz. Oysa gelişmiş ülkeler eğitim sistemlerini fen bilimlerine, teknoloji bilimlerine dönüştürüyor.

Bu kadar bakan, bu kadar milletvekilini iktidar partisine veren Karadeniz halkı; haklı olarak yatırım isteyecek, hizmet isteyecek, refah isteyecek, geleceğine güvenle bakabilecek yarınlar hayal edecek.

Bu beklentilerin altyapılarını da siyaseten görev alanlar üreteceklerdir.

Bakan ve milletvekili zenginiyiz.

Ya hizmette zenginleşmiş miyiz?